

Den Bebreidelse, han har rettet imod mig, maatte han have rettet mod dette Thing, hvis der overhovedet her er Narfag til en saadan Bebreidelse, hvilket jeg maa benegte. Det ærede Medlem spurgte, om ikke Toldfrihed til Sernbaneselskaber er en Toldreform, og om ikke Stempelbegunstigelse til Pengeinstitutter er en Forandring i Stempelloven. Hvad disse sidste angaar, da er det Noget, som er hjemlet ved selve Stempelloven, og hvad Toldfrihed til Sernbaneselskaber angaar, da er det et Privilegium, som gives samtidig med Selskabets Oprettelse, og har ligeledes været Skik og Brug allerede for længe siden, længe før den nuværende Toldtarif blev til Lov. Et saadant Privilegium fik allerede det sjællandske Sernbaneselskab 20 Aar tidligere. Jeg maa ogsaa lige over for det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds bemærke, at jeg ikke har sagt, at Regjeringen i 15 Aar har undladt at fremkomme med Forslag til en Toldreform; jeg sagde, at vi i 15 Aar ikke havde faaet nogen Toldreform gennemført, og rettede den Bebreidelse mod den nuværende Regjering, at den desuagtet ikke er fremkommen med Forslag til en Toldreform. Dette gjør en Forskjel. Naar det ærede Medlem undrer sig over, at jeg kunde byde Thinget noget Saadant som det, han lagde mig i Munden, saa maa han i sin Forbittrelse over at høre Sligt have hørt feil. Forøvrigt er det ikke meget usædvanligt og er mig heller ikke ukjært, at det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds tager mig mit Standpunkt ilde op, det er mig et Fingerveg om, at jeg er paa rette Vei. — Tilbels det Samme gjælder om det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han gjorde ogsaa gjældende, at det ikke var af Toldhensyn, men af politiske Hensyn, at jeg stillede mig saaledes, som jeg gjorde. Deri tager det ærede Medlem feil; det er udelukkende af Toldhensyn, og det er ikke min Hensigt at angribe Regjeringen; det er Noget, jeg er kommen ud over, og jeg overlader til de Herrer Allierede at behandle den Regjering, de nu have stillet sig i Forhold til. Men jeg vender mig til disse ærede Medlemmer og opfordrer dem til at indvirke paa Regjeringen, saaledes at denne fremmer Toldreformen saavel som andre vigtige Reforme. Men jeg skal tilføje lige overfor en Bemærkning fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Solm), at jeg maatte er noget forskjellig deri fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), til hvem han sigtede, at jeg lægger afgjørende Vægt paa, at saavel den her omhandlede som andre Reforme fremmes i

samme Aand, som dette Things Afstemninger og Ønsker hidtil ere gaaede, og ikke i nogen anden Retning. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har vist hørt feil; han sagde, at jeg havde brugt Udtrykket: Tusinder af Lilsælde; jeg tror, Tidenden vil vise, at jeg har sagt: Hundreder og atter Hundreder. Denne Overdrivelse, som han gjorde saa meget Væsen af, er saaledes vistnok ikke begrundet; men iøvrigt, naar der er i Alt 270 Positioner paa Toldloven, maa det ærede Medlem vel erindre, at de fleste Positioner igjen indeholde en overordentlig stor Mængde Enkeltheder, saa at disse Enkeltheder vel kunne løbe op i Tusinderis, og der altsaa endda ikke vilde være saa stor Overdrivelse, som han mente, i at bruge det Udtryk, han nævnte, men som jeg for Resten ikke har brugt. Jeg har udtrykkelig to Gange i mit Foredrag sagt: Hundreder og atter Hundreder og har vel vogtet mig for at sige: Tusinder og atter Tusinder. Da det ærede Medlem var kommen ind paa sine Overdrivelser, kom han ogsaa til en Udtryksmaade, som jeg anser for meget uheldig. Det var nemlig en Bemærkning om, at det ikke skulde være en „hæderlig“ Fremgangsmaade at stemme et Punkt ind paa Finantsloven, fordi man antog, at det ikke vilde blive staaende, eller at Finantsloven ikke vilde udkomme. Noget Saadant har jeg heller ikke talt om, og for saa vidt det ærede Medlem henvendte denne Bemærkning til mig, — og det var til mig, han henvendte den, — kan jeg ikke anse det for hæderligt at bruge saadanne Udtryk. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) udtalte sig imod at reformere Toldloven paa Finantsloven. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa dette Spørgsmaal. Jeg skal i Almindelighed sige, at jeg vil anse det for helbigst, som jeg ogsaa tidligere har udtalt, at vi først faae en almindelig Toldreform; men naar denne er udkommen, og naar Principerne gennem den ere flaaede fast, vilde der ikke fra Toldfagens Side være Noget til Hinder for, at enkelte Reforme, som man senere maatte finde ønskelige, kunde finde Sted paa Finantsloven, og der vilde jeg finde det i sin Orden, at dette sker. Naar jeg nu i forrige Samling her kunde stemme for, at det foreliggende Forslag kom ind paa Finantsloven, skjøndt der ikke var fremkommet noget almindeligt Toldreformforslag, saa har jeg allerede sagt det ærede Medlem min Narfag hertil. Dette Forslag vilde være af den Natur, at det ikke vilde gjøre nogen Skade med Hensyn til Toldspørgsmaalet, om det kom ind paa Finantsloven, men det vilde